

Europeiska unionens officiella tidning

C 138

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

28 mars 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 138/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

Domstolen

2022/C 138/02	Domstolens beslut av den 1 februari 2022 om lagstadgade helgdagar och rättsferier	2
---------------	---	---

Tribunalen

2022/C 138/03	Tribunalens beslut av den 9 februari 2022 avseende rättsferier	3
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 138/04	Mål C-191/21: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 10 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative d'appel de Lyon – Frankrike) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mot Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdes-skatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 392 – Ordning för marginalbeskattning – Tillämpnings-område – Leveranser av fast egendom och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning – Den beskattningsbara personen hade inte rätt att dra av skatten vid inköpet av fastigheten – Vidareförsäljningen är mervärdesskattepliktig – Begreppet "mark för bebyggelse")	4
---------------	--	---

SV

2022/C 138/05	Mål C-460/21: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vapo Atlantic SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Punktskatter – Direktiv 2008/118/EG – Artikel 1.2 – Påförande av andra indirekta skatter och avgifter för särskilda ändamål – ”Särskilda ändamål” – Begrepp – Finansiering av ett offentligt företag som är koncessionshavare för det nationella vägnätet – Mål som avser minskad olycksfrekvens och miljömässig hållbarhet – Rent budgetmässigt ändamål – Beslut att neka återbetalning av skatten eller avgiften grundat på obehörig vinst – Villkor)	5
2022/C 138/06	Mål C-745/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Nederländerna) den 2 december 2021 – L.G. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid .	5
2022/C 138/07	Mål C-760/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wien (Österrike) den 10 december 2021 – Kwizda Pharma GmbH	6
2022/C 138/08	Mål C-765/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Padova (Italien) den 13 december 2021 – D. M. mot Azienda Ospedale-Università di Padova	8
2022/C 138/09	Mål C-768/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 14 december 2021 – TR mot Land Hessen	9
2022/C 138/10	Mål C-770/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad den 13 december 2021 – ”OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb” GmbH/Direktor na Teritorialna Direksia ”Mitnitsa Plovdiv” pri Agentsia ”Mitnitsi”	10
2022/C 138/11	Mål C-773/21 P: Överklagande ingett den 9 december 2021 av AV, AW av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 6 oktober 2021 i mål T-43/20, AV och AW mot parlamentet .	12
2022/C 138/12	Mål C-776/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15 december 2021 – EV mot Alltours Flugreisen GmbH	13
2022/C 138/13	Mål C-797/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 15 december 2021 – J.JA mot K.P.	13
2022/C 138/14	Mål C-805/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 20 december 2021 – Brottmål mot ZhU och RD	14
2022/C 138/15	Mål C-806/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 21 december 2021 – Brottmål mot TF	14
2022/C 138/16	Mål C-809/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland zittingsplaats Haarlem (Nederländerna) den 21 december 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy mot Inspecteur van de Belastingdienst / Douane, kantoor Eindhoven	15
2022/C 138/17	Mål C-820/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 28 december 2021 – ”Vinal” AD mot Direktor na Agentsia ”Mitnitsi”	15
2022/C 138/18	Mål C-829/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 24 december 2021 – TE, RU, som rättsligt företräds av TE mot Stadt Frankfurt am Main	16
2022/C 138/19	Mål C-833/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 31 december 2021 – Endesa Generación S.A.U mot Tribunal Económico Administrativo Central . .	17
2022/C 138/20	Mål C-16/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Graz (Österrike) den 6 januari 2022 – Staatsanwaltschaft Graz mot MS	17

2022/C 138/21	Mål C-30/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 12 januari 2022 – DV mot Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguriteln institut – Veliko Tarnovo	18
2022/C 138/22	Mål C-33/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 14 januari 2022 – Österreichische Datenschutzbehörde	19
2022/C 138/23	Mål C-75/22: Talan väckt den 4 februari 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	19
2022/C 138/24	Mål C-82/22 P: Överklagande ingett den 7 februari 2022 av Jean-François Jalkh av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 1 december 2021 i mål T-230/21, Jalkh mot parlamentet	21
Tribunalen		
2022/C 138/25	Mål T-13/22: Överklagande ingett den 3 januari 2022 – Loutsou mot EUIPO (POLIS LOUTRON) . .	22
2022/C 138/26	Mål T-24/22: Överklagande ingett den 14 januari 2022 – Bensoussan mot EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)	23
2022/C 138/27	Mål T-36/22: Överklagande ingett den 19 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)	23
2022/C 138/28	Mål T-37/22: Överklagande ingett den 19 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)	24
2022/C 138/29	Mål T-38/22: Överklagande ingett den 20 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)	25
2022/C 138/30	Mål T-39/22: Talan väckt den 19 januari 2022 – OA mot parlamentet	25
2022/C 138/31	Mål T-49/22: Talan väckt den 27 januari 2022 – Rumänien mot kommissionen	26
2022/C 138/32	Mål T-58/22: Överklagande ingett den 31 januari 2022 – Labaš mot EUIPO (FRESH)	28
2022/C 138/33	Mål T-67/22: Överklagande ingett den 1 februari 2022 – Guma Holdings mot EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)	28
2022/C 138/34	Mål T-70/22: Talan väckt den 3 februari 2022 – Novasol mot Echa	29
2022/C 138/35	Mål T-74/22: Talan väckt den 8 februari 2022 – Siemens mot parlamentet	30
2022/C 138/36	Mål T-77/22: Talan väckt den 9 februari 2022 – Asesores Comunitarios mot kommissionen	31
2022/C 138/37	Mål T-80/22: Talan väckt den 14 februari 2022 – OF mot kommissionen	32

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 138/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 128, 21.3.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 119, 14.3.2022

EUT C 109, 7.3.2022

EUT C 95, 28.2.2022

EUT C 84, 21.2.2022

EUT C 73, 14.2.2022

EUT C 64, 7.2.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS BESLUT

av den 1 februari 2022

om lagstadgade helgdagar och rättsferier

(2022/C 138/02)

DOMSTOLEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 24.2, 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna, och av följande skäl:

Enligt nämnda artikel ska det upprättas en förteckning över lagstadgade helgdagar och fastställas datum för rättsferierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

De lagstadgade helgdagar som avses i artikel 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna ska vara

- nyårsdagen,
- annandag påsk,
- första maj,
- 9 maj,
- Kristi himmelsfärdsdag,
- annandag pingst,
- 23 juni,
- 15 augusti,
- 1 november,
- 25 december,
- 26 december.

Artikel 2

För perioden den 1 november 2022 till den 31 oktober 2023, ska de rättsferier som avses i artikel 24.2 och 24.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2022: från och med måndagen den 19 december 2022 till och med söndagen den 8 januari 2023,
- Påsk 2023: från och med måndagen den 3 april 2023 till och med söndagen den 16 april 2023,
- Sommar 2023: från och med söndagen den 16 juli 2023 till och med torsdagen den 31 augusti 2023.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 1 februari 2022.

A. CALOT ESCOBAR
Justitiesekreterare

K. LENAERTS
Ordförande

TRIBUNALEN

TRIBUNALENS BESLUT

av den 9 februari 2022

avseende rättsferier

(2022/C 138/03)

TRIBUNALEN ANTAR

med beaktande av artikel 41.2 i rättegångsreglerna,

FÖLJANDE BESLUT:

Artikel 1

För rättsåret som inleds den 1 september 2022, ska de rättsferier som avses i artikel 41.2 och 41.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2022: från och med måndagen den 19 december 2022 till och med söndagen den 8 januari 2023;
- Påsk 2023: från och med måndagen den 3 april 2023 till och med söndagen den 16 april 2023;
- Sommar 2023: från och med söndagen den 16 juli 2023 till och med torsdagen den 31 augusti 2023.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 8 mars 2022.

E. COULON
Justitiesekreterare

M. VAN DER WOUDE
Ordförande

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 10 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative d'appel de Lyon – Frankrike) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mot Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS

(Mål C-191/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 392 – Ordning för marginalbeskattning – Tillämpningsområde – Leveranser av fast egendom och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning – Den beskattningsbara personen hade inte rätt att dra av skatten vid inköpet av fastigheten – Vidareförsäljningen är mervärdesskattepliktig – Begreppet "mark för bebyggelse")

(2022/C 138/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Lyon

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance*Motpart:* Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS**Avgörande**

Artikel 392 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att ordningen för marginalbeskattning av leveranser av mark för bebyggelse inte är tillämplig när den bebyggda mark som inköpts har omvandlats till mark för bebyggelse mellan den tidpunkt då den köptes in och den tidpunkt då den beskattningsbara personen sålde den vidare, men att denna ordning får tillämpas på leveranser av mark för bebyggelse, när denna marks egenskaper har ändrats mellan den tidpunkt då den köptes in och den tidpunkt då den beskattningsbara personen sålde den vidare, exempelvis genom att den styckats upp i tomter.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 25 mars 2021.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vapo Atlantic SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-460/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Punktskatter – Direktiv 2008/118/EG – Artikel 1.2 – Påförande av andra indirekta skatter och avgifter för särskilda ändamål – ”Särskilda ändamål” – Begrepp – Finansiering av ett offentligt företag som är koncessionshavare för det nationella vägnätet – Mål som avser minskad olycksfrekvens och miljömässig hållbarhet – Rent budgetmässigt ändamål – Beslut att neka återbetalning av skatten eller avgiften grundat på obehörig vinst – Villkor)

(2022/C 138/05)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vapo Atlantic SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Avgörande

- 1) Artikel 1.2 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ska tolkas på så sätt att en avgift vars intäkter generellt avsätts till ett offentligt företag som är koncessionshavare för det nationella vägnätet och av vars struktur det inte framgår att den avser att motverka förbrukning av de vanligaste drivmedlen för vägtrafik, inte har ”särskilda ändamål”, i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Unionsrätten ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för att de nationella myndigheterna ska kunna motivera sitt beslut att neka återbetalning av en indirekt avgift som strider mot direktiv 2008/118 genom att presumera att denna avgift har övervälrats på tredje man och att det därmed har uppstått en obehörig vinst för den skattskyldiga personen.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 26.7.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Nederländerna) den 2 december 2021 – L.G. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-745/21)

(2022/C 138/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle

Parter i det nationella målet

Klagande: L.G.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Utgör unionsrätten hinder för att vid fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan, med stöd av en nationell bestämmelse ge hänsynen till det bästa för ett barn som den asylsökande var gravid med vid tidpunkten för ansökan en självständig betydelse?
2. a. Utgör artikel 16.1 i förordning nr 604/2013 ⁽¹⁾ hinder för tillämpningen av denna bestämmelse om den asylsökandes make är lagligen bosatt i den medlemsstat som ansökan avser?

b. Om så inte är fallet, medförde den asylsökandes graviditet att hon, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, stod i en beroendeställning till sin make, som hon väntade barnet tillsammans med?
3. För det fall unionsrätten inte utgör hinder för att med stöd av en nationell bestämmelse ge ett ofött barns bästa en självständig betydelse vid fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan, kan artikel 16.1 i förordning nr 604/2013 i så fall tillämpas på förhållandet mellan det ofödda barnet och dess far, som är lagligen bosatt i den medlemsstat som asylansökan avser?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wien (Österrike) den 10 december 2021 – Kwizda Pharma GmbH

(Mål C-760/21)

(2022/C 138/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: Kwizda Pharma GmbH

Motpart: Landeshauptmann von Wien

Tolkningsfrågor

Verwaltungsgericht Wien har ställt följande frågor till EU-domstolen angående tolkningen av förordning (EU) nr 609/2013 ⁽¹⁾ och direktiv 2002/46/EG ⁽²⁾:

- 1 a) Krävs det att en produkt för att kunna klassificeras som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål har en styrkt förmåga att uppnå de utlovade resultaten med avseende på vissa sjukdomar eller krämpor uteslutande inom ramen för en kostbehandling som är medicinskt indicerad för dessa sjukdomar eller krämpor mot bakgrund av de krav som sjukdomarna eller krämporna ställer på näringsintaget?
- 1 b) Ska det i detta sammanhang endast anses vara fråga om en kostbehandling när en person ändrar sin kost på ett sådant sätt att denne får i sig andra eller ytterligare näringsämnen som upptas av kroppen genom matsmältningen?
- 1 c) Krävs det för att en produkt ska kunna klassificeras som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål även att krämporna eller sjukdomarna som produkten är avsedda för kräver en kostbehandling som innebär att patienten ska inta de näringsämnen som produkten innehåller och som inte kan tas upp genom normalkosten?
- 1 d) Får ett livsmedel för speciella medicinska ändamål uteslutande ge en medicinsk effekt genom att det innehåller alla eller vissa av de näringsämnen som inte kan tas upp genom normalkosten, men som är nödvändiga eller viktiga för att upprätthålla patientens fysiologiska funktioner?

För det fall att denna fråga besvaras nekande: Av vilket slag ska ingredienserna i en produkt vara för att uppfylla kraven för ett livsmedel för speciella medicinska ändamål?

- 2 a) Innebär klassificeringen av en produkt som ett kosttillskott att denna produkt inte dessutom kan klassificeras som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål?
- 2 b) För det fall att denna fråga besvaras nekande: Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa att ett visst kosttillskott inte kan klassificeras som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål?
- 2 c) Kan en kostbehandling i den mening som avses i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013 även ske genom användning av kosttillskott i den mening som avses i direktiv 2002/46/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott?
- 2 d) Räcker det för att ett livsmedel ska anses vara ett livsmedel för speciella medicinska ändamål att det innehåller näringsämnen som även skulle kunna intas genom att äta kosttillskott eller andra livsmedel, men som kombinerats specifikt i syfte att användas vid en viss sjukdom eller en viss krämpa?
- 3) Vilka kriterier ska tillämpas för att särskilja ett läkemedel från ett livsmedel för speciella medicinska ändamål eller för att avgränsa dem från varandra?
- 4) Ska bestämmelsen i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013, enligt vilken de ingredienser som är relevanta för klassificeringen som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål måste ge effekt inom ramen för en kostbehandling som inte kan uppnås enbart genom en anpassning av normalkosten, tolkas på så sätt att en patient, för vars sjukdom eller krämpa livsmedlet för speciella medicinska ändamål släppts ut på marknaden, inte i tillräcklig grad kan uppfylla sitt näringsbehov genom att inta allmänt tillgängliga livsmedel?
- 5 a) Ska formuleringen "vars kostbehandling inte kan uppnås enbart genom en anpassning av normalkosten" i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013 förstås som relativ i den meningen att detta villkor ska anses vara uppfyllt även om det näringsupptag som behöver uppnås med hänsyn till den berörda sjukdomen eller den berörda krämpan visserligen kan uppnås med allmänt tillgängliga livsmedel (i synnerhet kosttillskott) men detta är förenat med en omfattande arbetsbörda?
- 5 b) För det fall att denna fråga besvaras jakande: Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa att en viss arbetsbörda som är förenad med intag av allmänt tillgängliga livsmedel uppfyller rekvisitet "vars kostbehandling inte kan uppnås enbart genom en anpassning av normalkosten" i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013? Ska detta rekvisit anses vara uppfyllt redan om en patient skulle vara tvungen att inta flera allmänt tillgängliga kosttillskott separat?
- 6 a) Vad omfattas av begreppet näringsämne i den mening som avses i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013?
- 6 b) Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa huruvida en viss ingrediens i en produkt ska klassificeras som ett näringsämne i den mening som avses i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013?
- 7 a) Är rekvisitet "avsedda ... att användas under medicinsk övervakning" i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013 uppfyllt redan när produkten säljs på apotek utan att produkten är receptbelagd?
- 7 b) Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa huruvida rekvisitet att en viss produkt är avsedd att användas under medicinsk övervakning i den mening som avses i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013 är uppfyllt?
- 7 c) Vilka följder har den eventuella omständigheten att bestämmelsen om användning under medicinsk övervakning i den mening som avses i artikel 2.2 g i förordning (EU) 609/2013 i det enskilda fallet eller till och med i allmänhet inte efterlevs?
- 8 a) Ska det endast anses vara fråga om ett livsmedel för speciella medicinska ändamål om livsmedlet inte får användas utan medicinsk övervakning?

- 8 b) För det fall att denna fråga besvaras jakande: Vilka kriterier ska tillämpas för att fastställa huruvida ett livsmedel kan användas även utan medicinsk övervakning?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181, 2013, s. 35).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, 2002, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Padova (Italien) den 13 december 2021 – D. M. mot Azienda Ospedale-Università di Padova

(Mål C-765/21)

(2022/C 138/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Padova

Parter i det nationella målet

Kärande: D.M.

Svarande: Azienda Ospedale-Università di Padova

Tolkningsfrågor

1. Kan kommissionens villkorliga godkännanden, som utfärdas efter ett positivt yttrande från EMA och som avser de vacciner som för närvarande finns till försäljning, anses vara fortsatt giltiga, enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 507/2006, (¹) mot bakgrund av att alternativa behandlingar mot SARS-CoV-2 som är effektiva och teoretiskt sett mindre skadliga för människors hälsa har godkänts i flera medlemsstater (till exempel i Italien, där AIFA, den italienska läkemedelsmyndigheten har godkänt en behandling med monoklonala och/eller antivirala antikroppar) samt mot bakgrund av artiklarna 3 och 35 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)]?
2. Kan vacciner som har blivit föremål för villkorliga godkännanden från kommissionen i den mening som avses i förordning (EG) nr 507/2006 användas för obligatorisk vaccinering av vårdanställda som enligt medlemsstatens lagstiftning är skyldiga att vaccinera sig, även om de berörda vårdanställda redan har varit smittade och således redan har fått naturlig immunitet och därmed kan begära dispens från denna skyldighet?
3. Kan vacciner som har blivit föremål för villkorliga godkännanden från kommissionen i den mening som avses i förordning nr 507/2006 användas för obligatorisk vaccinering av vårdanställda som enligt medlemsstatens lagstiftning är skyldiga att vaccinera sig utan något som helst försiktighetsförfarande, eller får vårdpersonalen, med tanke på godkännandenas villkorliga karaktär, motsätta sig inokulation, åtminstone så länge som den behöriga hälsomyndigheten i praktiken, och med rimlig säkerhet, har fastställt dels att inga kontraindikationer föreligger i detta avseende, dels att fördelarna med vaccinerna överstiger fördelarna med andra läkemedel som för närvarande finns tillgängliga? Måste de behöriga hälsomyndigheterna i sådant fall agera i enlighet med artikel 41 i stadgan?
4. Kan den omständigheten att vårdanställda som enligt statens lagstiftning är skyldiga att vaccinera sig eventuellt inte tar det vaccin som har blivit föremål för villkorligt godkännande från kommissionen automatiskt medföra att de anställda automatiskt avstängs från tjänstgöring utan lön eller måste det föreskrivas mindre ingripande åtgärder i överensstämmelse med den grundläggande principen om proportionalitet?
5. Ska möjligheten att använda arbetstagaren för andra arbetsuppgifter bedömas i enlighet med den kontradiktoriska principen i den mening som avses i artikel 41 i stadgan, med en medföljande rätt till ersättning för skada om denna princip inte iakttas, när det enligt nationell rätt är tillåtet med så kallad *dépeçage* (uppdelning)?

6. Kan en nationell lagstiftning, som den som följer av artikel 4.11 i lagdekret nr 44/2021, enligt vilken vårdanställda som är undantagna från vaccinationsskyldigheten får utöva arbete med patientnära kontakter, förutsatt att de följer säkerhetsföreskrifterna i den gällande lagstiftningen, medan vårdanställda, såsom [käranden i det nationella målet], som inte vill vaccinera sig utan att grundliga medicinska undersökningar har gjorts – eftersom hon har en naturlig immunitet till följd av smitta – automatiskt avstås från all tjänsteutövning utan lön, anses vara förenlig med förordning (EU) 2021/953, ^(?) som förbjuder all diskriminering av personer som inte har velat eller kunnat ta vaccinet av medicinska skäl i förhållande till vaccinerade personer?
7. Kan en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken alla vårdanställda, även om de kommer från en annan medlemsstat och vistas i Italien för att utöva friheten att tillhandahålla tjänster och sin etableringsfrihet, måste vaccinera sig mot covid-19 anses vara förenlig med förordning (EU) 2021/953 och de där angivna principerna om proportionalitet och icke-diskriminering?

- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 507/2006 av den 29 mars 2006 om villkorligt godkännande för försäljning av humanläkemedel som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 92, 2006, s. 6).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 2021, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den
14 december 2021 – TR mot Land Hessen**

(Mål C-768/21)

(2022/C 138/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Klagande: TR

Motpart: Land Hessen

Tolkningsfråga

Ska artikel 57.1 a och f samt artikel 58.2 a–j jämförda med artikel 77.1 i förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att tillsynsmyndigheten i en situation där den konstaterar att en behandling som kränker den registrerades rättigheter har skett alltid är skyldig att vidta åtgärder enligt artikel 58.2 i nämnda förordning?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad den 13 december 2021 – "OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb" GmbH/Direktor na Teritorialna Direktsia "Mitnitsa Plovdiv" pri Agentsia "Mitnitsi"

(Mål C-770/21)

(2022/C 138/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i det nationella målet

Klagande: "OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb" GmbH

Motpart: Direktor na Teritorialna direktsia "Mitnitsa Plovdiv" pri Agentsia "Mitnitsi"

Tolkningsfrågor

1. Ska det, med hänsyn till artikel 70.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽¹⁾ av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen jämförd med artikel 75.5 första stycket och artikel 75.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 ⁽²⁾ av den 13 mars 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker, antas att följande är relevant för bedömningen av kravet i artikel 70.3 d i tullkodexen – att "köparen och säljaren inte är varandra närstående" – i fråga om tillämpningen för tulländamål av transaktionsvärdet för produkter på en specifik tulldeklaration gällande import av grönsaker:

- Uppgifter om de rättsliga förhållandena mellan parterna som är involverade i import och försäljning av nämnda produkter i det första handelsledet i unionen, innefattande uppgifter om långsiktiga och återkommande leveranser av produkter av detta slag, i betydande mängder och till ett betydande värde, som utesluter slutsatsen att förhållandet mellan parterna i samband med den specifika importen var tillfälligt;
- Uppgifter från importören om de fakturor som utfärdats för leveranserna, betalning av pris och registreringen av fakturorna i importörens bokföring och mervärdesskattebokföring, samt i samband med utnyttjat avdrag för ingående mervärdesskatt avseende den specifika importen;
- Att det angivna transaktionsvärdet för den specifika import som ska bedömas är betydligt högre än det schablonimportvärde för samma produkt som fastställts av kommissionen för att tillämpa importtullar inom grönsakssektorn, samtidigt som samma produkt säljs med förlust i unionen;
- Att importören varken har uppvisat ett avtal, vilket tullmyndigheterna kräver i samband med den specifika importen, eller någon annan handling som utvisar något annat rättsförhållande mellan parterna?

Om ovanstående omständigheter är relevanta, innebär de då att den importerande handelsidkaren och den exporterande handelsidkaren, alternativt importören och köparen i det första handelsledet i unionen, kan klassificeras som "juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet" eller som närstående personer enligt artikel 127.1 b) och artikel 142.4 d) i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ⁽³⁾ av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen?

Om ovanstående omständigheter förvisso är relevanta men inte tillräckliga för att handelsidkarna ska betraktas som närstående personer, måste det då, i syfte att motverka undvikande av tullar och förlust av skatteintäkter till unionens budget, vid prövningen enligt artikel 75.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 göras en bedömning av om förhållandet mellan handelsidkarna har påverkat fastställandet av det högre priset på de specifika importerade produkterna, även om hänsyn tas till den efterföljande försäljningen med förlust i det första handelsledet i unionen?

2. Ska artikel 47.1 och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med importörens överklaganderätt enligt artikel 44.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, tolkas på så vis att det av tullmyndigheternas skyldighet att enligt artikel 29 jämförd med artikel 22.7 i tullkodexen motivera beslutet samt omständigheterna i det specifika fallet med beaktande av att domstolen vid förfarandet i första instans ex officio har att pröva beslutets laglighet, inklusive aspekter som inte gjorts gällande i rättegången, och att ex officio hämta in nya bevis och utse experter, kan dras slutsatsen att:
- Förutsättningen enligt artikel 70.3 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen att ”köparen och säljaren inte är varandra närstående eller att förhållandet (...) inte påverkar priset” först kan fastställas i domstolsförfarandet, eller måste tullmyndigheten bedöma denna fråga redan som en del i motiveringen av det överklagade beslutet?
 - Om importören trots att processuell möjlighet till det har funnits inte uttryckligen har angett att denne kommer att fastställa värdet av de importerade produkterna med stöd av den deduktiva metoden enligt artikel 74.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, skulle detta strida mot artikel 75.5 och artikel 75.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 av den 13 mars 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker – på grund av den uttryckliga tidsfristen för nämnda fastställande – ifall detta värde skulle fastställas för första gången under överklagandeförfarandet i domstol, även med beaktande av importörens invändningar som grundar sig på att varans försäljningspris i unionen låg nära det angivna transaktionsvärdet?
3. Följer det av artikel 75.5 fjärde stycket i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 av den 13 mars 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker, enligt vilken *”importören... [ska] tillgängliggöra alla handlingar som är nödvändiga för att genomföra de relevanta tullkontrollerna i samband med försäljning och avyttring av varje produkt i partiet i fråga”*, mot bakgrund av den tolkning som görs i punkten 1 i domslutet av EU-domstolens dom av den 11 mars 2020, BV, C-160/18, EU:C:2020:190 för att under omständigheterna i det aktuella fallet bevisa det angivna transaktionsvärdet enligt artikel 70.1 i unionens tullkodex, att:
- Tullmyndigheterna och, i det rättsliga förfarandet, domstolen är skyldiga att, för att motverka undvikande av tull och förlust av skatteintäkter, beakta det faktum att den importerade produkten – grönsaker – säljs med förlust i unionen som ett starkt indicium på att det angivna importpriset var onaturligt övervärderat, även med hänsyn till bedömningen av huruvida personerna var närstående och detta påverkat det angivna transaktionsvärdet?
 - Importören är skyldig att uppvisa ett avtal eller ett annat motsvarande dokument som styrker det pris som ska betalas för produkten när den säljs för export inom unionens tullområde, eller är det tillräckligt med bevis på betalning av det deklarerade värdet vid import? eller
 - Importören endast behöver lämna in de handlingar som uttryckligen nämns i artikel 75.5 fjärde stycket i delegerad förordning (EU) 2017/891 som bevis på det angivna transaktionsvärdet vid import av grönsaker, vilket innebär att de omständigheter som har samband med förlustbringande försäljning av samma produkter i unionen saknar betydelse för bedömningen enligt artikel 75.6 samma förordning gällande icke-erkännandet av transaktionsvärdet och fastställandet av importtullen?
4. Följer det av artikel 75.5 och artikel 75.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 av den 13 mars 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker samt av tolkningen i EU-domstolens dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Ungern, C-291/15, EU:C:2016:455, att tullvärdet för import av grönsaker från tredjeländer inte ska bestämmas enligt det angivna transaktionsvärdet, under omständigheterna i det nationella målet, om:
- Det angivna transaktionsvärdet är betydligt högre än det schablonimportvärde som kommissionen fastställt för samma produkt i syfte att tillämpa importtullar inom grönsakssektorn;

- Tullmyndigheten inte motsätter sig eller på något annat sätt ifrågasätter äktheten av fakturan och bevisningen avseende betalningen av varupriset som lagts fram för att bevisa det faktiskt betalade importpriset;
- Importören trots uppmaning från tullmyndigheten inte har tillhandahållit följande: ett avtal eller annat motsvarande dokument som styrker det pris som ska betalas för produkterna när de säljs för export till unionens tullområde, inklusive ytterligare bevis för ekonomiska faktorer avseende produkten som rättfärdigar ett högre värde när produkten köps från exportören, såsom att det rör sig om en ekologisk produkt eller att det specifika partiet grönsaker har en särskild kvalitet?

⁽¹⁾ EUT L 269, 2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 av den 13 mars 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker och komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller påföljder som ska tillämpas på dessa sektorer och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 (EUT L 138, 2017, s. 4).

⁽³⁾ EUT L 343, 2015, s. 558.

Överklagande ingett den 9 december 2021 av AV, AW av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 6 oktober 2021 i mål T-43/20, AV och AW mot parlamentet

(Mål C-773/21 P)

(2022/C 138/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: AV, AW (ombud: J. Martins, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- slå fast att överklagandet kan tas upp till prövning och bifalla det,
- upphäva den överklagade domen,
- avgöra målet i sak och bifalla de yrkanden som klagandena framställde i första instans, inklusive yrkandet att motparten skulle förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, eller i annat fall
- återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet i första instans och för överklagandet.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av rätten till försvar och motiveringsskyldigheten.
 - Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av omständigheterna genom att göra en felaktig bedömning av omständigheterna och genom att missuppfatta bevisningen vid flera tillfällen.
 - Felaktig rättstillämpning i samband med tolkningen av den tillämpliga lagstiftningen.
-

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15 december 2021 – EV mot Alltours Flugreisen GmbH

(Mål C-776/21)

(2022/C 138/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: EV

Motpart: Alltours Flugreisen GmbH

Tolkningsfrågor

1. Räcker det för att det ska anses föreligga oundvikliga eller extraordinära omständigheter på resmålet i den mening som avses i artikel 12.2 första meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG ⁽¹⁾ (nedan kallat paketresedirektivet) att resmålet klassats som ett högriskområde av det specialiserade nationella organ som inrättats för skydd mot smittsamma sjukdomar när villkoren för att klassas som högriskområde inte var uppfyllda på hemorten samtidigt?
2. Måste resenären vid tidpunkten för uppsägningen av paketreseavtalet i den mening som avses i artikel 12.2 första meningen i paketresedirektivet kunna förutse att det kommer att föreligga omständigheter på resmålet eller i dess omedelbara närhet som väsentligen påverkar resans genomförande på avresedagen eller vid tidpunkten för resan?
3. Måste uppsägningen ske kort tid före resan eller kan den under alla omständigheter ske när som helst mellan tidpunkten för bokningen och avresan, om det vid tidpunkten för uppsägningen inte helt saknades tecken på en risk för att extraordinära omständigheter kunde komma att inträda?

⁽¹⁾ EUT L 326, 2015, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 15 december 2021 – J.J.A. mot K.P.

(Mål C-797/21)

(2022/C 138/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonon sad

Parter i det nationella målet

Klagande: J.J.A.

Motpart: K.P.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 19.1 andra stycket FEU tolkas så, att enskilda inte har tillgång till de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd till följd av ett åsidosättande av domstolarnas oavhängighet, om ett av domstolsväsendets styrande organ som är oberoende av andra statliga institutioner i en EU-medlemsstat genom beslut får förordna en domare för tjänstgöring tillsvidare i en överordnad domstol, under förutsättning att domaren samtycker till förordnandet, när det visserligen föreskrivits villkor för att fatta ett beslut att avsluta förordnandet samt en möjlighet att överklaga ett sådant beslut, men ett sådant överklagande inte innebär att verkställigheten av beslutet skjuts upp under förfarandet? Vilka kriterier ska tillämpas vid en konkret prövning av om ett förordnande som gäller tillsvidare kan godtas?

2. Påverkas svaret på den första frågan om det finns objektiva lagstadgade villkor för ett beslut att avsluta ett förordnande och ett sådant beslut även kan bli föremål för domstolsprövning, men det däremot inte föreskrivits några sådana villkor som ska tillämpas vid valet av de domare som ska förordnas, vilka kan bli föremål för rättslig prövning?
3. Om svaret på den första frågan är att det är tillåtet att förordna domare under ovannämnda omständigheter, under förutsättning att objektiva regler iakttas: Är det vid prövningen av i vilken utsträckning de nationella bestämmelserna strider mot kravet på tillräckliga möjligheter till överklagande enligt artikel 19.1 andra stycket FEU nödvändigt att inte endast ta hänsyn till de lagstadgade kriterierna, utan även på vilket sätt dessa tillämpas av de behöriga administrativa och rättsliga myndigheterna?
4. Ska kommissionens beslut 2006/929/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Bulgariens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption och organiserad brottslighet tolkas så, att svaret på de tre ovanstående frågorna ändras, om man fastställer att det förelåg en nationell praxis för förordnande som grundades på en bestämmelse som liknade den i förevarande mål, och denna ledde till anmärkningar inom ramen för samarbets- och kontrollmekanismen som inleddes genom nämnda beslut?
5. Om det konstateras att de nationella bestämmelserna för förordnande av domare i tillämpliga fall strider mot skyldigheten att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd enligt artikel 19.1 andra stycket FEU, ska då nämnda bestämmelse tolkas så, att den utgör hinder för en högre domstolsinstans i vars sammansättning även en förordnad domare ingick att ge bindande anvisningar till den hänskjutande domstolen, och under vilka förutsättningar är det fallet? Ska i synnerhet anvisningar som inte avser tvisten i sak utan som endast föreskriver att vissa processuella åtgärder ska vidtas anses vara behäftade med förfarandefel?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den
20 december 2021 – Brottsmål mot ZhU och RD**

(Mål C-805/21)

(2022/C 138/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i det nationella målet

ZhU och RD

Tolkningsfråga

Är det förenligt med artikel 2 punkt 3 i direktiv 2014/42⁽¹⁾, alternativt med artikel 1 tredje strecksatsen i rambeslut 2005/212, att tolka nationell rätt på så sätt att ett motorfordon som använts för lagring av stora mängder punktskattepliktiga varor (cigaretter) som inte är försedda med skattemärken inte utgör ett hjälpmedel vid brott?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 2014 s. 39).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den
21 december 2021 – Brottsmål mot TF**

(Mål C-806/21)

(2022/C 138/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Part i det nationella målet

TF

Tolkningsfrågor

1. Ska fysiska och juridiska personer som medverkar till att släppa ut förtecknade ämnen på marknaden på ett sådant sätt att denna medverkan utgör ett brott enligt artikel 2.1 d i rambeslut 2004/757 ⁽¹⁾ anses utgöra en "marknadsaktör" i den mening som avses i artikel 2 d i förordning nr 273/2004 ⁽²⁾?

Om den första frågan ska besvaras jakande:

2. a. Utgör de handlingar som utförs av den marknadsaktör som avses i fråga 1 en "omständighet" i den mening som avses i artikel 8.1 i förordning nr 273/2004?
- b. Utgör handlingar som mottagande, transport och lagring av förtecknade ämnen en "omständighet" i den mening som avses i artikel 8.1 i förordning nr 273/2004, om dessa handlingar inte sker i syfte att leverera dessa ämnen till tredje man?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel (EUT L 335, 2004, s. 8).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer (EUT L 47, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland zittingsplaats Haarlem (Nederländerna) den 21 december 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy mot Inspecteur van de Belastingdienst / Douane, kantoor Eindhoven

(Mål C-809/21)

(2022/C 138/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: Nokia Solutions and Networks Oy

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Tolkningsfrågor

Föreligger ett åsidosättande av unionsrätten – som är en förutsättning för den rätt till ränta som EU-domstolen har utvecklat i sin rättspraxis – när en myndighet i en medlemsstat, med anledning av en importkontroll i efterhand av en tulldeklaration som ingetts efter den 1 maj 2016, fastställer tull i strid med rättsligt giltiga unionsrättsliga bestämmelser och en domstol i en medlemsstat fastställer att unionsrätten därmed har åsidosatts?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 28 december 2021 – "Vinal" AD mot Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

(Mål C-820/21)

(2022/C 138/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i det nationella målet

Klagande: "Vinal" AD

Motpart: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Tolkningsfrågor

Hur ska artikel 16.1 i direktiv 2008/118/EG⁽¹⁾ tolkas när det gäller den del i vilken föreskrivs att godkännandet av öppnande och drift av ett skatteupplag ska ske på de villkor som myndigheterna har rätt att fastställa för att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk, [och] hur ska dessa villkor utformas i materiellt hänseende för att syftet att förhindra eventuellt skatteundandragande eller missbruk kan uppnås?

Hur ska det förbud mot diskriminering till vilket hänvisas i skäl 10 i direktiv 2008/118/EG tolkas?

Hur ska de angivna bestämmelserna tolkas och ska de tolkas så, att de inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som artikel 53.1 led 3 jämförd med artikel 47.1 led 5 ZADS om det i denna lagstiftning föreskrivs att tillståndet tvingande ska återkallas för framtiden, med omedelbar verkan och utan tidsmässig begränsning, utöver en redan ålagd sanktionsavgift för samma gärning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 24 december 2021 – TE, RU, som rättsligt företräds av TE mot Stadt Frankfurt am Main

(Mål C-829/21)

(2022/C 138/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: TE, RU, som rättsligt företräds av TE

Motpart: Stadt Frankfurt am Main

Tolkningsfrågor

1. Är 38a § punkt 1 Aufenthaltsgesetz (lagen om utländska medborgares vistelse) – vilken enligt nationell rätt ska tolkas så, att en varaktigt bosatt som flyttar vidare måste ha ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten även vid den tidpunkt då dennes uppehållstillstånd förnyas – förenlig med artikel 14 och följande artiklar i direktiv 2003/109/EG⁽¹⁾ i vilka enbart föreskrivs att en varaktigt bosatt har rätt att vistas i mer än tre månader på andra medlemsstaters territorium än den medlemsstat som har beviljat denne ställning som varaktigt bosatt, om de villkor som i övrigt har fastställts i kapitel III i direktivet är uppfyllda?
2. Har utlänningsmyndigheten enligt artikel 14 och följande artiklar i direktiv 2003/109/EG rätt att, när beslut fattas om en ansökan om förnyelse enligt 38a § punkt 1 i lagen om utländska medborgares vistelse, om de övriga villkoren för en tidsbegränsad förnyelse är uppfyllda och den utländska medborgaren i synnerhet har fasta och regelbundna inkomster, fastställa att den utländska medborgaren enligt artikel 9.4 andra stycket i direktiv 2003/109/EG under tiden har förlorat sin ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten, det vill säga efter det att denne flyttat till den andra medlemsstaten, och därmed förlorat sina rättigheter? Är den tidpunkt som är avgörande för beslutet tidpunkten för det senaste myndighetsbeslutet eller det senaste domstolsavgörandet?
3. Om frågorna 1 och 2 besvaras nekande:

Har den varaktigt bosatta personen bevisbördan för att dennes uppehållsrätt som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten inte har upphört att gälla?

Om ovanstående fråga besvaras nekande: Har en nationell domstol eller en nationell myndighet rätt att kontrollera huruvida det uppehållstillstånd som den varaktigt bosatta personen har beviljats tills vidare har upphört att gälla, eller skulle detta strida mot den unionsrättsliga principen om ömsesidigt erkännande av myndighetsbeslut?

4. Kan en tredjestatsmedborgare, som har uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, vilket har beviljats tills vidare, och som har rest in i Tyskland från Italien och har fasta och regelbundna inkomster, klandras för att hon inte har styrkt att hon har en tillräcklig bostad, trots att Tyskland inte har använt sig av bemyndigandet enligt artikel 15.4 andra stycket i direktiv 2003/109/EG och det har blivit nödvändigt att anvisa henne en subventionerad bostad endast av den anledningen att inget barnbidrag betalas ut till henne så länge som hon inte har något uppehållstillstånd enligt 38a § i lagen om utländska medborgares vistelse?

(¹) Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 31 december 2021 –
Endesa Generación S.A.U mot Tribunal Económico Administrativo Central**

(Mål C-833/21)

(2022/C 138/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional

Parter i det nationella målet

Klagande: Endesa Generación S.A.U

Motpart: Tribunal Económico Administrativo Central

Tolkningsfrågor

- 1) Är den spanska lagstiftning i vilken det inrättas en skatt på kol avsett för elproduktion förenlig med artikel 14.1 a i direktiv 2003/96/EG (¹) när, trots att det anges att lagstiftningens syfte är att skydda miljön, detta syfte inte återspeglas i skattens systematik och uppbörden av skatten avser att finansiera kostnaderna för elsystemet?
- 2) Kan det anses att miljömålet konkretiseras genom skattens struktur med hänsyn till att skattesatserna fastställs i förhållande till värmevärdet för det kol som används i elproduktionen?
- 3) Uppnås miljösyftet enbart genom det faktum att det föreskrivs skatter på vissa energiprodukter som är inte är förnybara och att användningen av sådana energiprodukter som anses vara mindre skadliga för miljön inte beskattas?

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 2003, s. 51).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Graz (Österrike) den 6 januari
2022 – Staatsanwaltschaft Graz mot MS**

(Mål C-16/22)

(2022/C 138/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Graz

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatsanwaltschaft Graz

Motpart: MS

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 1.1 första meningen och 2 c led i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41⁽¹⁾ av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området tolkas på så sätt att även en tysk skattemyndighet för skattebrott och skatteutredningar, som enligt de nationella bestämmelserna har – med avseende på vissa brott – samma befogenheter och skyldigheter som gäller för åklagarmyndigheten, ska anses utgöra en "rättslig myndighet" och en "utfärdande myndighet", i den mening som avses i dessa bestämmelser?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 12 januari 2022 – DV mot Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguriteln institut – Veliko Tarnovo

(Mål C-30/22)

(2022/C 138/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i det nationella målet

Sökande: DV

Motpart: Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguriteln institut – Veliko Tarnovo

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 30.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, jämförd med artikel 30.1 a) i samma avtal, tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 a) ingår i den personkrets som omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de under övergångstiden har varit medborgare i en medlemsstat utan avbrott samtidigt som de har omfattats av lagstiftningen i Förenade kungariket, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att personer enligt artikel 30.1 a) i avtalet endast omfattas av artikel 31.1 så länge de är anställda i Förenade kungariket i slutet av övergångsperioden och/eller efter utgången av denna period?
2. Ska artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 c), tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de i egenskap av unionsmedborgare var bosatta i Förenade kungariket utan avbrott under hela övergångsperioden samtidigt som de omfattades av lagstiftningen i endast en medlemsstat, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) inte omfattas av artikel 31.1 om de upphörde att vara bosatta i Storbritannien efter utgången av övergångsperioden?
3. Om tolkningen av artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 a) och 30.1 c), resulterar i att dessa bestämmelser inte är tillämpliga på omständigheterna i det nationella målet eftersom unionsmedborgaren upphört att vara bosatt i Förenade kungariket efter utgången av övergångsperioden, ska artikel 30.4 i avtalet, jämförd med artikel 30.3, tolkas så, att personer som är bosatta i eller som arbetar i värdstaten eller arbetsstaten inte längre omfattas av artikel 30.1 om deras rättsliga relationer som anställda (arbetstagare) har upphört och de, som en följd härav, har förlorat sin uppehållsrätt och har lämnat arbetsstaten eller värdstaten efter utgången av övergångsperioden, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att begränsningen i artikel 30.4 avser uppehållsrätt och rätt till anställning som utövas efter utgången av övergångsperioden, utan att det har någon betydelse när rättigheterna upphörde, förutsatt att de fortfarande existerade efter övergångsperiodens utgång?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 14 januari 2022 – Österreichische Datenschutzbehörde

(Mål C-33/22)

(2022/C 138/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Österreichische Datenschutzbehörde

Ytterligare deltagare i rättegången: WK, Präsident des Nationalrates

Tolkningsfrågor

1) Omfattas verksamhet som bedrivs av en utredningskommitté som ett parlament i en medlemsstat har inrättat för att utöva sina kontrollbefogenheter, oberoende av föremålet för utredningen, av unionsrättens tillämpningsområde i den mening som avses i artikel 16.2 första meningen FEUF, vilket innebär att förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av en parlamentarisk utredningskommitté i en medlemsstat?

Om fråga 1 besvaras jakande:

2) Omfattas sådan verksamhet som bedrivs av en utredningskommitté som ett parlament i en medlemsstat har inrättat för att utöva sina kontrollbefogenheter och vars föremål är verksamheten hos en polismyndighet med ansvar för att skydda staten, och således verksamhet som avser den nationella säkerheten i den mening som avses i skäl 16 i den allmänna dataskyddsförordningen, av undantaget i artikel 2.2 a i den allmänna dataskyddsförordningen?

Om fråga 2 besvaras nekande:

3) Om – så som i förevarande mål – en medlemsstat endast har inrättat en enda tillsynsmyndighet enligt artikel 51.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, följer då denna tillsynsmyndighets behörighet för klagomål i den mening som avses i artikel 77.1 jämförd med artikel 55.1 i den allmänna dataskyddsförordningen redan direkt av denna förordning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Talan väckt den 4 februari 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-75/22)

(2022/C 138/23)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, M. Mataija, M. Salyková)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ⁽¹⁾ av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU ⁽²⁾, genom att inte korrekt införliva artiklarna 3.1 g och h, 6 b, 7.3, 21.6, 31.3, 45.2 c, f och e, 45.3 samt 50.1, jämförd med punkt 1 d och e i bilaga VII och 51.1 i direktivet, och
- förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 3.1 g och h – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att införliva skyldigheten att korrigera den rättsliga ställningen för personer som genomför övervakad praktik och för personer som förbereder sig för ett lämplighetstest i den mening som avses i de bestämmelserna i direktivet.

Artikel 6 b – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att undanta tjänsteleverantörer från skyldigheten att registrera sig hos offentliga myndigheter inom värdmedlemsstaten för att fastställa anspråk med försäkringsgivare avseende aktiviteter som är till förmån för försäkrade.

Artikel 7.3 – Enligt Kommissionen har det inte skett något tydligt införlivande av denna bestämmelse i direktivet som innebär att arkitekter och veterinärkirurger ska kunna använda giltig tjänstetitel i värdmedlemsstaten, under förutsättning att de är arkitekter eller veterinärkirurger.

Artikel 21.6 och 31.3 – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att korrekt införliva dessa bestämmelser som avser yrkesträning för sjuksköterskor inom allmän sjukvård i förhållande till yrket i allmänhet.

Artikel 45.2 c, f och e – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att korrekt införliva denna bestämmelse i direktivet eftersom farmaceuter nekas tillgång till de aktiviteter som avses i bestämmelsen.

Artikel 45.3 – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att korrekt införliva denna bestämmelse i direktivet eftersom den inte har säkerställt att farmaceuter som erhållit sin yrkeskvalificering i en annan medlemsstat medges tillgång till minimala aktiviteter medan denna tillgång är baserad på ytterligare yrkeserfarenhet.

Artikel 50.1 jämförd med punkt 1 d och e i bilaga VII – Enligt kommissionen har denna bestämmelse i direktivet inte införlivats korrekt eftersom Republiken Tjeckien inte har fastställt att tidsfristen för att tillhandahålla de handlingar som krävs från den ursprungliga medlemsstaten ska vara två månader.

Artikel 51.1 – Kommissionen anser att Republiken Tjeckien har underlåtit att korrekt införliva denna bestämmelse i direktivet eftersom den inte har fastställt att tidsfristen för att utge mottagarbevis för ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer och för att informera sökanden om vilka handlingar som saknas ska vara en månad.

⁽¹⁾ EUT L 255, 2005, s. 22.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 354, 2013, s. 132).

Överklagande ingett den 7 februari 2022 av Jean-François Jalkh av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 1 december 2021 i mål T-230/21, Jalkh mot parlamentet

(Mål C-82/22 P)

(2022/C 138/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-François Jalkh (ombud: F. Wagner, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara domen av den 1 december 2021 från Europeiska unionens tribunal i mål T-230/21, Jalkh/parlamentet,
- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut P9 TA(2021)0092 av den 25 mars 2021 om att häva klagandens immunitet (2020/2110 (IMM)), och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklaganden anför klaganden tre grunder.

Den första avser åsidosättande av regeln att rätten i ett förvaltningsmål eller tvistemål ska invänta ett avgörande i brottmål. Enligt klaganden gjorde domstolen en uppenbart oriktig bedömning som ledde till att den i sin analys bortsåg från rättsliga bestämmelser som var i kraft i unionen och rättspraxis i ett land i unionen, som kunde och skulle beaktas i klagandens fall, för att vilandeförklara förfarandet om att häva klagandens immunitet, med hänsyn till klagomålet mot X med ställning som civilrättslig part som gavs in den 15 december 2020 till undersökningsdomaren i Bryssel om urkundsförfalskning och brukande av falsk urkund.

Den andra grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av unionsrätten genom att det inte beaktats att Europaparlamentet via utskottet för rättsliga frågor åsidosatt artikel 7 i meddelande 0011/2019 av den 19 november 2019.

Selon le requérant, le Tribunal a commis une erreur manifeste d'appréciation du droit de l'Union et ses principes généraux, tels que le principe d'égalité de traitement et le principe de bonne administration, qui avait une importance propre à la procédure car le requérant a fait valoir que la mention manuscrite "*très attentive*" complétant la formule de politesse dactylographiée figurant sur la lettre du garde des Sceaux du 16 juin 2020 devait être regardée comme révélant un empressement du gouvernement français à utiliser la procédure judiciaire en cause dans le débat politique et comme tel constitutive d'un *fumus persecutionis*.

Le troisième moyen soulève une violation de l'article 9 du Protocole sur les immunités. Selon le requérant, le Tribunal reconnaît que les faits reprochés, l'usage par Jean-François Jalkh de son budget de frais d'assistance parlementaire, sont couverts par l'immunité prévue à l'article 9 du Protocole, mais se contente d'une formule générale pour écarter le grief sans expliquer ses motifs.

TRIBUNALEN

Överklagande ingett den 3 januari 2022 – Loutsou mot EUIPO (POLIS LOUTRON)

(Mål T-13/22)

(2022/C 138/25)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Alexandra Loutsou (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten S. Psomakakis)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärke innehållande ordelementet "POLIS LOUTRON" – Registreringsansökan nr 18 144 809

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 20 oktober 2021 i ärende R 544/2020-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska:

- Uppta förevarande överklagande till sakprövning.
- Ogiltigförklara det överklagade beslutet.
- Uppta till sakprövning och bifalla det överklagande som framställts mot beslutet av EUIPO:s första överklagandenämnd i ärende R 544/2020-1, avseende ansökan om registrering av EU-varumärke nr 18 144 809.
- Delvis ogiltigförklara beslut nr L 110 av den 8 november 2019 innehållande skälen för att avslå ansökan om registrering av EU-varumärke nr 18 144 809 i syfte att bifalla ansökan i dess helhet och registrera det nämnda varumärket såsom ett särskiljande kännetecken för klagandens varor och tjänster i Europeiska unionen för de åberopade klasserna för klassificering.
- Delvis ogiltigförklara beslut nr L 123 av den 20 januari 2020 om avslag på ansökan om registrering av EU-varumärke nr 18 144 809 i syfte att bifalla ansökan i dess helhet och registrera det nämnda varumärket såsom ett särskiljande kännetecken för klagandens varor och tjänster i Europeiska unionen för de åberopade klasserna för klassificering.
- Förplikta svarandeadministrationen vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet att registrera varumärket "POLIS LOUTRON" för samtliga åberopade klasser och för samtliga åberopade varor och tjänster.
- Förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Åberopade grunder

Genom det angripna beslutet har det gjorts en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken, eftersom det aktuella varumärket inte är beskrivande och inte saknar särskiljandeförmåga och det följaktligen inte föreligger några skäl för att neka registrering av varumärket för de åberopade klasserna och för de varor och tjänster som avses i dessa klasser.

Överklagande ingett den 14 januari 2022 – Bensoussan mot EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)**(Mål T-24/22)**

(2022/C 138/26)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Ugo Bensoussan (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna V. Bouchara och A. Maier)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet*Motpart vid överklagandenämnden:* Lulu's Fashion Lounge LLC (Chico, Kalifornien, Förenta staterna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av ordmärket "LOULOU STUDIO" som EU-varumärke – Registreringsansökan nr 18 048 245*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 12 november 2021 i ärende R 480/2021-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- besluta att EUIPO och bolaget Lulu's Fashion Lounge LLC ska bära sina rättegångskostnader samt de kostnader som uppkommit för Ugo Bensoussan, inbegripet de kostnader som uppkommit med anledning av förfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)**(Mål T-36/22)**

(2022/C 138/27)

*Överklagandet är avfattat på rumänska***Parter***Klagande:* Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumänien) (ombud: advokaten E. Dicu)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Perfect Care Distribution (Bukarest, Rumänien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "PERFECT FARMA CERVIRON" – EU-varumärke nr 10 864 511

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 november 2021 i ärende R 522/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till prövning såsom denna är formulerad och motiverad, och
- ogiltigförklara det överklagade beslutet och därmed bifalla ansökan om att ogiltigförklara EU-varumärke nr 10 864 511.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c jämförd med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)

(Mål T-37/22)

(2022/C 138/28)

Överklagandet är avfattat på rumänska

Parter

Klagande: Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumänien) (ombud: advokaten E. Dicu)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Perfect Care Distribution (Bukarest, Rumänien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket CERVIRON – EU-varumärke nr 18 100 664

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 november 2021 i ärende R 520/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till prövning såsom denna är formulerad och motiverad, och
- ogiltigförklara det överklagade beslutet och därmed bifalla ansökan om att ogiltigförklara EU-varumärke nr 18 100 664.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c jämförd med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) förordning 2017/1001.
-

**Överklagande ingett den 20 januari 2022 – Romedor Pharma mot EUIPO – Perfect Care Distribution
(PERFECT FARMA CERVIRON)****(Mål T-38/22)**

(2022/C 138/29)

*Överklagandet är avfattat på rumänska***Parter***Klagande:* Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumänien) (ombud: advokaten E. Dicu)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Perfect Care Distribution (Bukarest, Rumänien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket CERVIRON PERFECT CARE – EU-varumärke nr 18 064 805*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 november 2021 i ärende R 521/2021-2**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- ta upp talan till prövning såsom denna är formulerad och motiverad, och
- ogiltigförklara det överklagade beslutet och därmed bifalla ansökan om att ogiltigförklara EU-varumärke nr 18 064 805.

Grund

- Åsidosättande av artikel 60.1 c jämförd med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) förordning 2017/1001.

Talan väckt den 19 januari 2022 – OA mot parlamentet**(Mål T-39/22)**

(2022/C 138/30)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* OA (ombud: advokaterna G. Rossi and F. Regaldo)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden***Sökanden yrkar att tribunalen ska*

- bifalla talan,
- ogiltigförklara de båda överklagade besluten (med undantag för den del av det andra överklagade beslutet i vilket klagomålet avseende pensionsålder har bifallits av svaranden),
- fastställa att sökandens pensionsbelopp ska bestämmas i enlighet med sökandens genomsnittliga lön under perioden 24 juni 2010 – 31 mars 2021 (pro rata-regeln),

- fastställa att tjänstgöringsperioden vid parlamentet 27 juli 2004 – 1 juli 2009 också ska beaktas vid beräkningen av sökandens pensionsbelopp,
- förplikta svaranden att ersätta den skada som sökanden lidit, varvid ersättningens storlek ska bestämmas med tillämpning av den beräkningsmetod som det hänvisas till i punkt 74 (i ansökan), eller till det belopp som tribunalen anser är korrekt och skäligt (för det fall tribunalen mot förmodan inte skulle bifalla det andra, det tredje och det fjärde yrkandet ovan), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Enligt sökanden kan talan tas upp till prövning i sak eftersom de överklagade besluten i förväg fastställde vissa villkor för beräkningen av storleken på sökandens pensionsrättigheter.
2. Andra grunden: Felaktig tolkning i de överklagade besluten av tribunalens rättspraxis om huruvida talan kan prövas i sak.
3. Tredje grunden: Ett bifall av talan skulle inte påverka svaranden negativt, inte ens om det skulle innebära att sökandens tidigare anställningsstatus ändrades.
4. Fjärde grunden: Den tjänstgöringsperiod som sökanden fullgjorde mellan åren 2004 och 2009 ska anses ha fullgjorts vid parlamentet.
5. Femte grunden: Justeringen av pensionsåldern måste leda till att den fastställs till 63 år, utan att det hindrar att svarandens kommande beslut överklagas.
6. Sjätte grunden: Pro rata-regeln ska tillämpas.
7. Sjunde grunden: Eventuellt är (med hänvisning till orden "sista" och "senaste") artikel 77.2 i tjänsteföreskrifterna inte tillämplig för att avhjälpa åsidosättanden av principerna om likabehandling och proportionalitet.
8. Åttonde grunden: Krav på skadestånd.

Talan väckt den 27 januari 2022 – Rumänien mot kommissionen

(Mål T-49/22)

(2022/C 138/31)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: E. Gane och L. Baţagoi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara beslut 2021/2020 såvitt det rör undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter till ett belopp av 178 320 110,85 euro som betalats av det ackrediterade utbetalande organet i Rumänien och som deklarerats inom ramen för EGFJ och Ejflu, vilket motsvarar finansiella schablonkorrigeringar (5 procent och 2 procent) som tillämpats till följd av ett åsidosättande av unionsrätten i samband med betalning av arealersättning för ansökningsåren 2017 och 2018 (räkenskapsåren 2018 och 2019) ⁽¹⁾,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har utövat sin befogenhet att utesluta vissa belopp från unionsfinansiering med stöd av artikel 52 i förordning nr 1306/2013⁽²⁾ på ett olämpligt sätt.

Kommissionen genomförde kontrollen av överensstämmelse avseende ansökningsåren 2017 och 2018 på ett felaktigt sätt, enligt följande:

Kommissionen gjorde fel när den fann att det förelåg en *oegentlighet* vad gäller de administrativa kontrollerna av betalningarna av miljöanpassningsstöd som haft en inverkan på medlen. Även om det antogs att det föreligger en sådan oegentlighet har EU-institutionens agerande – särskilt den mycket vaga formuleringen av undersökningsresultaten och det tidsmässiga sambandet med undersökningarna för år 2017 och 2018 – gjort det omöjligt att inkomma med relevanta beräkningar avseende effekten inom den frist som föreskrivs i artikel 34.3 tredje stycket i förordning nr 908/2014⁽³⁾. I detta sammanhang vägrade kommissionen felaktigt, ogrundat och med åsidosättande av artikel 34.6 i nämnda förordning att undersöka de uppgifter och beräkningar som den rumänska myndigheten lämnat i begäran om förlikning avseende undersökningen för år 2018 ([av den] 5 februari 2020). Under inga omständigheter borde kommissionen ha tillämpat en finansiell schablonkorrigering på 5 procent.

EU-institutionens agerande i samband med undersökningen för år 2018 vad gäller *oegentligheter avseende uppdateringen av LPIS*⁽⁴⁾ – kvalitet och korrekt identifiering av referensskiften i LPIS-SIG⁽⁵⁾ – särskilt omständigheten att väsentliga aspekter klargjordes i dess slutliga ställningstagande avseende undersökningen för år 2017 ([som översändes] den 20 december 2019) – gjorde det omöjligt att fastställa omfattningen av nämnda oegentligheter och att inkomma med relevanta beräkningar avseende effekterna inom den frist som föreskrivs i artikel 34.3 tredje stycket i förordning nr 908/2014. I detta sammanhang vägrade kommissionen felaktigt, ogrundat och med åsidosättande av artikel 34.6 i nämnda förordning att undersöka de uppgifter och beräkningar som den rumänska myndigheten lämnat i begäran om förlikning avseende undersökningen för år 2018 ([av den] 5 februari 2020).

EU-institutionens agerande inom ramen för undersökningen för år 2018, vad gäller *oegentligheten avseende högsta tillåtna stödberättigande areal för arealbaserade stöddåtgärder som finansieras av Ejflu*, ett agerande som inbegrep att kräva användning av kommissionens egen beräkningsmetod, vilket inte kan ersätta undersökningen av de uppgifter och beräkningar som den rumänska myndigheten inkom med den 10 juni 2019. Dessutom medförde detta agerande att det var omöjligt för den rumänska myndigheten att inom den frist som föreskrivs i artikel 34.3 tredje stycket i förordning nr 908/2014 identifiera nödvändiga justeringar av de ingivna uppgifterna och beräkningarna. I detta sammanhang vägrade kommissionen felaktigt, ogrundat och med åsidosättande av artikel 34.6 i nämnda förordning att undersöka de uppgifter och beräkningar som den rumänska myndigheten lämnat i begäran om förlikning avseende undersökningen för år 2018 ([av den] 5 februari 2020).

Kommissionen gjorde fel när den fann att det förelåg en *oegentlighet avseende genomförandet av ett tillräckligt antal kontroller på plats inom ramen för ordningen för betalningarna av miljöanpassningsstöd*, eftersom den felaktigt hänvisade till uppgifter och beräkningar som översänts i enlighet med artikel 9.1 i förordning nr 809/2014⁽⁶⁾. Även om det antogs att det föreligger en sådan oegentlighet borde kommissionen inte ha tillämpat en finansiell schablonkorrigering på 5 procent.

2. Andra grunden: Proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Rumänien anser att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen. Tillämpningen av en finansiell schablonkorrigering på 5 procent vad gäller stöd från EGFJ och en finansiell schablonkorrigering på 2 procent vad gäller stöd från Ejflu för ansökningsåren 2017 och 2018 (räkensåren 2018 och 2019) har medfört att övervärdering av den förlust av unionsmedel som beror på de konstaterade oegentligheterna, eftersom procentsatserna 5 procent och 2 procent inte avspeglar åsidosättandets natur och allvar, och inte heller dess ekonomiska konsekvenser för unionens budget.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten i artikel 296 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Kommissionen har åsidosatt den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt genom att underlåta att tillräckligt och ändamålsenligt motivera dels varför den anser att det föreligger en oegentlighet och varför den inte godtog den rumänska myndighetens argument och beräkningar, dels varför artikel 34.6 i förordning nr 908/2014 inte är tillämplig vad gäller särdragen i kontrollen av överensstämmelse avseende ansökningsåren 2017 och 2018

⁽¹⁾ EUT L 413, 2021, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 347, 2013, s. 549.

⁽³⁾ EUT L 255, 2014, s. 59.

⁽⁴⁾ Systemet för identifiering av jordbruksskiften.

⁽⁵⁾ Systemet för identifiering av jordbruksskiften och det geografiska informationssystemet.

⁽⁶⁾ EUT L 227, 2014, s. 69.

Överklagande ingett den 31 januari 2022 – Labaš mot EUIPO (FRESH)

(Mål T-58/22)

(2022/C 138/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Miroslav Labaš (Košice, Slovakien) (ombud: advokaten M. Vasil)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket "FRESH" – Registreringsansökan nr 18 311 155

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 24 november 2021 i ärende R 610/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i dess helhet,
- eller, i andra hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet i de delar det avser klasserna 35 och 39, såsom dessa specificerats i den omtvistade varumärkesansökan,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Avsaknad av definition av det direkta sambandet mellan kännetecknet FRESH och de registreringshinder som medför att kännetecknet inte kan registreras för varor och tjänster i klasserna 35 och 39.

Överklagande ingett den 1 februari 2022 – Guma Holdings mot EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)

(Mål T-67/22)

(2022/C 138/33)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Guma Holdings LTD (Limassol, Cypern) (ombud: advokaterna M. Oleksyn och M. Stepkowski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. (Warszawa, Polen)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket XTRADE i färgerna mörkgrått, ljusgrått, blått, nyanser av blått – EU-varumärke nr 13 061 387

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 8 november 2021 i ärende R 981/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och avslå ansökan om en ogiltighetsförklaring i dess helhet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och att ersätta klagandens kostnader, inklusive de kostnader som uppkommit i samband med förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.⁽¹⁾
- Åsidosättande av artiklarna 8.4 och 60.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförda med artiklarna 16.1 b och 7.2 d i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

⁽¹⁾ EUT C 326, 2012, s. 391.

Talan väckt den 3 februari 2022 – Novasol mot Echa

(Mål T-70/22)

(2022/C 138/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Novasol (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaterna C. Alter och G. Bouton)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, med stöd av artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, Echa:s beslut SME D(2021) 8531-DC av den 25 november 2021, genom vilket Echa konstaterade att sökanden inte kan erkännas som ett litet eller medelstort företag och att sökanden inte är berättigad till de reducerade avgifterna för ett medelstort företag, såsom sökanden hävdade vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan,
- förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin ansökan åberopar sökanden tre grunder.

I den första grunden görs gällande att Echa gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i det angripna beslutet, eftersom Echa har misstolkat de bestämmelser som är tillämpliga på bedömningen av storleken på små och medelstora företag som avses i Reach-förordningen ⁽¹⁾, rekommendation 2003/361 ⁽²⁾ och förordning nr 340/2008 ⁽³⁾.

Den andra grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna i ärendet, eftersom det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning av de materiella kriterier som ligger till grund för klassificeringen som små och medelstora företag, trots att Echa förfogade över alla uppgifter som var nödvändiga för att bedöma sökandens storlek.

Den tredje grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av principen om god förvaltningssed, eftersom Echa inte har beaktat de argument som framförts, trots de detaljerade och dokumenterade uppgifter som sökanden har lämnat för att fastställa företagets storlek.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, rättelse EUT L 136, 2007, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 2003, s. 36).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 107, 2008, s. 6).

Talan väckt den 8 februari 2022 – Siemens mot parlamentet

(Mål T-74/22)

(2022/C 138/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Siemens SAS (Saint-Denis, Frankrike) (ombud: advokaten E. Berkani)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

i första hand ska

— ogiltigförklara besluten av den 8 december 2021 att förkasta de anbud som ingivits av den tillfälliga företagssammanslutning som bolaget Siemens SAS deltagit i, med avseende på anbudsförfarandets del 1 och del 2,

— ogiltigförklara besluten att tilldela del 1 till bolaget Santerne Alsace, och del 2 till bolaget Detection Electronique Française (DEF),

i andra hand ska

— förplikta europaparlamentet att till Siemens SAS utge ersättning, till ett belopp om 1 967 944 euro, för de skador bolaget lidit till följd av den förlorade möjligheten att tilldelas del 1 och del 2 av det omtvistade kontraktet,

under alla omständigheter

— förplikta europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av europaparlamentets två beslut av den 8 december 2001 att förkasta sökandens anbud avseende del 1 och del 2 i anbudsförfarandet nr 06A70/2021/M004 angående förnyelse av brandskyddssystemet i europaparlamentets byggnader i Strasbourg, åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden avser att det var rättsstridigt att förkasta bolaget Siemens SAS anbud avseende anbudsförfarandets del 1 och del 2. Härvidlag hävdar sökanden dels att Europaparlamentet gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vid sin utvärdering av anbudet, dels att Europaparlamentet åsidosatte öppenhetsprincipen genom att förse Siemens SAS med ett defekt simuleringsverktyg, vilket spelade en avgörande roll vid bedömningen av anbudet.
2. Den andra grunden avser parlamentets utomobligatoriska skadeståndsansvar. Sökanden begär ersättning för den skada bolaget lidit till följd av den förlorade möjligheten att tilldelas anbudsförfarandets del 1 och del 2.

Talan väckt den 9 februari 2022 – Asesores Comunitarios mot kommissionen

(Mål T-77/22)

(2022/C 138/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Asesores Comunitarios (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten Monrabà Bagan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut nr C(2021) 8946 final av den 3 december 2021 att inte lämna ut Spaniens plan för återhämtning och resiliens, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden tillämpade artikel 4.1 a fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ felaktigt genom att undergräva det allmänna samhällsintresset med avseende på den finansiella och ekonomiska politiken. Vidare anges i det angripna beslutet inte på ett korrekt sätt de omständigheter mot bakgrund av vilka ett utlämnande av planen för återhämtning och resiliens till sökanden bedömdes hota den ekonomiska stabiliteten i Konungariket Spanien.
2. Andra grunden: Svaranden tillämpade artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att bedöma att ett utlämnande av de begärda handlingarna skulle innebära en kränkning av de i handlingarna omnämnda personernas privatliv och integritet.
3. Tredje grunden: Svaranden tillämpade artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att bedöma att ett utlämnande av de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva det pågående beslutsförfarandet.
4. Fjärde grunden: Svaranden tillämpade artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 felaktigt genom att bedöma att det inte hade visats att det fanns ett övervägande allmänintresse av att lämna ut de begärda handlingarna vilket väge tyngre än behovet av att skydda det pågående beslutsförfarandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 14 februari 2022 – OF mot kommissionen**(Mål T-80/22)**

(2022/C 138/37)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* OF (ombud: advokaten N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand,
 - ogiltigförklara det beslut som Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO.1) meddelade den 13 april 2021 om att vägra att förlänga sökandens familjetillägg för dennes ekonomiska ansvar för sin makes barn,
 - ogiltigförklara PMO.1:s beslut av den 10 maj 2021 att verkställa artikel 85 med tillämpning av beslutet av den 13 april 2021, och
 - i relevanta delar ogiltigförklara beslutet om avslag på klagomålet av den 2021, eller
- i andra hand,
 - förplikta svaranden att utge ersättning för den psykologiska och ekonomiska skada som sökanden orsakats av administrationens felaktiga behandling av ärendet, med ett belopp uppgående till 56 504,61 euro, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av PMO.1:s beslut om att vägra att förlänga sökandens familjetillägg för dennes ekonomiska ansvar för sin makes barn åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning, felaktig och själv motsägande motivering, utökad bevisbörda, otillräckligt beaktande av de särskilda omständigheterna i ärendet och felaktig tolkning av begreppet underhåll.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om förutsägbarhet, rättssäkerhet och över tiden likformig tillämpning av Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) samt bristande motivering.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och om positiv diskriminering samt rättsstridig underlåtenhet att beakta ett officiellt intyg, åsidosättande av omsorgsplikten och av envars rätt att yttra sig innan det fattas ett beslut som påverkar vederbörandes intressen eller situation.
4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sökandens situation och av dennes verkliga ekonomiska ansvar för sin makes barn.

Vad avser yrkandet om ogiltigförklaring av PMO.1:s beslut av den 10 maj 2021 att verkställa artikel 85 med tillämpning av beslutet av den 13 april 2021 åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna och villkoren för att återkräva felaktigt utbetalda belopp.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV